

lític de l'OTAN i l'OCDE, degué comptar amb l'ajuda inestimable de l'estat i dels altres bancs familiars per a poder evitar el desastre.

Ara, Juan de la Sierra es dedica de ple als seus negocis catalans i Myriam a la seua empresa de bijuteria, Shock, SA. A les seues mans podria haver anat

a parar un tros grandíssim de fortuna que mai no hagué de figurar enloc per escrit en els papers de la notaria de Llodio. Les aventures financeres als Estats Units, Panamá, Colòmbia, Buenos Aires, Londres, Roma o l'exòtic Singapur del marquès Manuel de la Sierra, totalment autoritzat per a orga-

nitzar i controlar les operacions internacionals del banc i de les seues filials en la indústria i el comerç, són tota una nebulosa. Fonts bancàries i policiaques opinaven que, malgrat la vergonyosa herència de Llodio, Juan i Myriam podrien haver-se trobat més de quatre mil milions de pessetes ballant en els seus comptes corrents. □

LES AVENTURES ECONÒMIQUES DEL SISÈ MARQUÈS

Ronda del general Mitre

Juan de la Sierra va tornar al Principat, pàtria dels seus pares, per fer-se d'or. Perduda la vella fortuna bancària de la família, l'últim membre de l'estirp Urquijo va obrint negocis un darrere d'un altre.

J. P.

La vida de **Juan de la Sierra y Urquijo** sempre ha estat lligada a Catalunya. Les vacances d'estiu del jove marquès transcorrien entre Banyeres i Canals, els pobles dels seus avis, i entre el xaletet de San Salvador i la immensa finca de Rafelguaraf dels seus parents, els **Oriol-Urquijo**. Per les avingudes de Barcelona es podia veure el magnífic vehicle roig matriculat a Arizona que Juan conduïa. Després del luxós Passat vindria una molt ben assortida carrosseria de Volkswagens i Porsches.

Però només quatre anys després de la mort dels seus pares, una vertadera vida de negocis començava per a Juan a Barcelona. Abans, l'any 1983, Juan de la Sierra era ja un notable membre de la Jove Cambra de Comerç de la Ciutat Comtal, de la qual va ser secretari. Allí guarda encara la fracció d'amics més fidels i d'aliats empresarials millor situats. Especialment, el seu gran col·laborador, **Francisco Marhuenda**, ex-president de la Jove Cambra i antic delegat de l'ABC a Barcelona, expert en informació econòmica.

La seua setmana gira entre el *business* barceloní dels dies faeners i el *week-end* a la tràgica casa madrilenya de Somosaguas. Les seues nits també acaben, com fan molts membres de la seua classe, a la discoteca d'elit *Up and Down*. L'advocat marquès es va quedar definitivament a Barcelona l'any 1984, data en la qual va ingressar com a estudiant a la selecta Escola d'Administració d'Empreses. Des de la primavera de 1987, De la Sierra viu a la part alta de la residencial Sarrià, al carrer

Juan de la Sierra, tot un home de negocis.

de Nena Casas, 50. Un xalet que li va costar onze milions de pessetes i que comparteix amb la seua oficina de la ronda del General Mitre per a les seues operacions comercials.

Gula de negocis

Amb una escriptura atorgada a Barcelona el dia 1 de juliol de 1986, quedava constituïda la **Compañía General de Ediciones, Sociedad Anónima**. Tres veïns de Barcelona eren els seus socis fundadors: l'enginyer **Josep Torres Ribas**, del carrer de l'Avenir; la disse-

nyadora **Maria Isabel Urbieta Portal**, de l'avinguda Diagonal i l'economista **Josep Lluís Samaranch Sáenz de Baruaaga**. Tots tres van subscriure mil dues-cents accions representatives d'un capital social de dotze milions de pessetes. Josep Lluís Samaranch era el soci majoritari amb 6.120.000 pessetes de participació, seguit de Maria Isabel Urbieta —4.200.000 pessetes— i de Josep Torres Ribas —1.680.000 pessetes.

L'objecte de l'acabada de crear **Compañía General** era «l'edició, venda i distribució de llibres, revistes, àlbums i fascicles col·leccionables... com també la producció de discos, cintes magnetofòniques, cassettes i videocassettes». A més de «la importació i l'exportació del material esmentat». El domicili social era fixat a Barcelona capital, als baixos del número 11 del carrer de Monterolas. Josep Lluís Samaranch Sáenz de Baruaaga fou nomenat president i conseller delegat, mentre que la vice-presidència requeïa en Maria Isabel Urbieta i les tasques de secretari en Josep Torres. Més endavant entraria a formar part de la societat, amb plens poders, el també economista i veí de Blanes, **Lluís Josep Pou Borras**.

Per la Junta General de socis efectuada el dia 8 de setembre de 1986 el nombre de membres del consell d'administració s'havia ampliat a quatre. Juan de la Sierra y Urquijo, «major d'edat, fadrí, advocat i veí de Madrid» entrava en escena i passava, immediatament, a ocupar la presidència en substitució de Josep Lluís Samaranch. Una altra junta general efectuada a continuació, el dia 22 de setembre, augmentava a cinc la direcció de la societat, a la qual s'incorporava un nou

A l'esquerra xalet de Juan de la Sierra al carrer Nena Casas, de Barcelona. A la dreta, Jove Cambra de Comerç de Barcelona.

A l'esquerra, General Mitre, 126, seu dels negocis. A la dreta, Up and Down, local ben freqüentat pel marquès.

membre que ocuparia el grau d'administrador-conseller, **Juan Soriano Lloberas**, domiciliat a via Augusta, entranyable amic de Juan de la Sierra i cap del gabinet de premsa de la Borsa de Barcelona. Posteriorment, dimitiria del seu càrrec de conseller-delegat Josep Lluís Sáenz i seria reemplaçat per Juan de la Sierra.

Els dotze milions originals de capital social augmentaren, després de l'aparició de Juan de la Sierra, amb uns altres quinze milions més, tretze dels quals foren aportats pel sisè marquès i dos per Josep Torres Ribas. Els vint-i-set milions acumulats tornarien a créixer després de la reunió general de socis, efectuada el dia 25 de maig de 1987, amb una nova aportació de trenta-cinc milions i mig, fet que situa-va el saldo anterior en setanta-dos mi-

lions de pessetes, últim capital registrat de la Compañía General de Ediciones. Aquests trenta-cinc milions i mig van ser emesos en 1.775 accions de 20.000 pessetes de valor nominal cada una. Com a soci, **Borja Usía Figueroa** comprava 1.250 accions i **Begoña Rodríguez Pomatta**, 100. Juan de la Sierra se'n quedava 225 i **Myriam de la Sierra**, la seua germana, passava a controlar una part de la societat amb un petit paquet de 150 accions, tres milions de pessetes. Juan de la Sierra és, avui, l'amo màxim de la companyia i el seu domicili social es va fixar al segon pis, porta tercera, del 126 de la barcelonina ronda del General Mitre, quarter general de negocis de Juan de la Sierra. En el número 27 del Camino Viejo de Somosaguas, Madrid, el xalet on van morir els seus pares, la companyia

manté representació legal per a Madrid.

Juntament amb la Compañía General de Ediciones, el sisè Urquijo també participa, encara que en minoria, en la veterana revista *Ajoblanco*, a través de Montetoro Ediciones, SA. La publicació que dirigeix **José Ribas** i edita **Fernando Mir** va substituir la seua cara àcrata i progressista per un nou *look* conservadorament postmodern. Una altra revista minoritària i mensual, *Futgol*, sí que és majoritàriament controlada per Juan de la Sierra y Urquijo, el qual fa de president de la seua editora, **Futgol, SA. José Luis Marco**, un vell llop del mercat de la boxa espanyol, n'és el director.

A la ronda del General Mitre, 126, té també la seua seu una altra de les societats en mans del marquès, **Promo-**

land, SA. Escripura de creació atorgada a Barcelona el 20 de gener de 1988, aquesta és, ara per ara, l'última aventura empresarial de Juan de la Sierra.

Constituída amb l'objectiu de promoure «la compra-venda de tota mena d'objectes mobles, mercaderies, efectes, gèneres, drets i explotació en general de tot allò esmentat», Promo-

Després de l'escripura atorgada a Barcelona davant del notari **Carles Cabades O'Callaghan** el 27 d'abril de 1988, Juan de la Sierra assumia tot el poder en aquesta societat. Poder penetrar el mercat dels Estats Units és la gran meta de Promoland, SA, i bàsicament, a través de la comercialització dels productes farmacèutics. En les cartes comercials de l'empresa, el seu

davant del consell d'administració de la companyia, va vendre totes les seues accions, fora del control de l'administració i la hisenda de l'estat espanyol.

A Torrelodones, Madrid, Juan de la Sierra posseïa un restaurant a mitges amb el seu soci, el decorador **Quico Barahona**, el **Teide**. Els veïns del poble el batejaren després del succés familiar dels Urquijo amb un nom macabre: *Los Asesinos*.

Després de la separació matrimonial de **Rafael Jesús Nicolás Escobedo Alday**, **Myriam de la Sierra y Urquijo**, la primogènita, i el seu nou company, **Richard Dennis Rew**, àlies *l'americà*, constituïen el dia 19 de juny de 1980, onze dies abans dels assassinats, **Shock, SA**. Amb un primer domicili provisional al número 14 del carrer d'Orense de Madrid, la casa particular de Myriam. **Shock, SA** va nàixer per dedicar-se «a la fabricació, distribució, comercialització, disseny, venda, creació i d'altres operacions semblants de productes de bijuteria i cosmètica», com també a «l'exercici del comerç» i a la «preparació, promoció, desenvolupament i explotació d'estudis i negocis de tot tipus» del seu ram.

El seu capital social va ser de cent mil pessetes. Myriam de la Sierra en va subscriure 50.000; l'industrial i veí de San Francisco, Richard Dennis, 49.000 i les mil pessetes que quedaven eren participades per la intèrpret madrilenya, **Elena Gregorio Bermejo**. La societat fou presidida per Richard, *l'americà*, i el banc per a les seues operacions era, és clar, l'Urquijo. Abans que Myriam i Richard es traslladaren a viure al Paseo de la Castellana, 114, de Madrid, el domicili social de **Shock, SA** havia estat fixat al carrer de Velázquez de la mateixa capital. Després es va canviar a Cea Bermúdez, 1r.

Shock Internacional, SA, que també opera a Catalunya i que realitza gestions per a la implantació comercial a Barcelona, fou condemnada, el novembre de 1988 per la magistrada **Begoña Fernández**, titular del jutjat de Primera Instància núm. 1 de Madrid, com a culpable d'imitar —«produint competència il·lícita»— i de comercialitzar, sense tenir en compte per a res «els drets de propietat industrial», bijuteria i joies que es venien com si foren autèntics productes de la prestigiosa firma Cartier International. □

Gimnàs Gym Aribau, propietat de Myriam de la Sierra.

land Sociedad Anónima, va nàixer sota el guiatge de quatre col·laboradors i íntims de l'últim marquès d'Urquijo.

El professor d'idiomes i veí de Lleida, **Román Vidal Espasa**; el també lleidatà del carrer de Sant Antoni, d'Almacelles, **Robert Pujols Terradó**; l'industrial barceloní, **Salvador Sabater Cases**; i, **Jaume Bauzá Abril**, també veí de Barcelona.

Un milió i mig de pessetes és el capital d'aquesta societat en la qual Juan de la Sierra es va erigir com a soci majoritari amb 500.000 pessetes, un terç de les seues accions, seguit de Román Vidal —450.000 ptes.—, Salvador Sabater —390.000 ptes.—, Jaume Bauzá Abril —110.000 ptes.— i, ja molt en minoria, Robert Pujols, amb només 50.000 ptes. en accions. Això no obstant, Pujols Terradó va ser nomenat juntament amb Juan de la Sierra administrador de la companyia per un termini de cinc anys.

logotip presenta la companyia com dedicada al *Licensing and Merchandising*.

Myriam, processada

Juan de la Sierra és també propietari d'un *pub* a Torredembarra, **El Uno**, local que durant l'estiu sol atendre personalment, i posseeix al carrer del Bon Pastor, 1r., de Barcelona el gimnàs **Gym Aribau**. Uns quants anys abans, el fill dels marquesos assassinats es va dedicar a la marroquineria, negoci en el qual va fracassar, com també ho va fer en un altre, de molta més volada, una companyia privada d'aviació.

El jove marquès va buscar durant algun temps vivenda a Panamà. El seu pare, **Manuel de la Sierra**, havia estat director general d'una societat lligada al Banco Exterior de Espana, **l'Aseguradora Mundial de Panamà, SA**. A l'estiu de 1984, Juan de la Sierra, que havia substituït el seu antecessor al cap-